

Geográfus Hírlevél

44.

Következő szám várható megjelenése: 2017. március közepe
Hírzárás: 2017. március eleje

Szeged, 2016. december 30.

TARTALOM

GLOSSZA

Gondban a magyar földrajzi felsőfokú képzés
(Mezősi Gábor, Szeged).....3

Körlevél a Földrajzért
(Hevesi Attila, Miskolc).....5

KONFERENCIA-BESZÁMOLÓ

Beszámoló a X. Magyar Politikai Földrajzi Konferenciáról
(Bertus Zoltán, Szeged)..... 7

KÖNYVISMERTETÉS ÉS KÖSZÖNTŐ

Másodkézből
(Csatári Bálint, Kecskemét).....9

KÖNYVISMERTETÉS

A politikai képletektől a XIX. századi vonatkozásig
(Géczi Róbert, Budapest – Kolozsvár).....12

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

2017-es ICA térképrajz-pályázat középiskolások számára..... 15

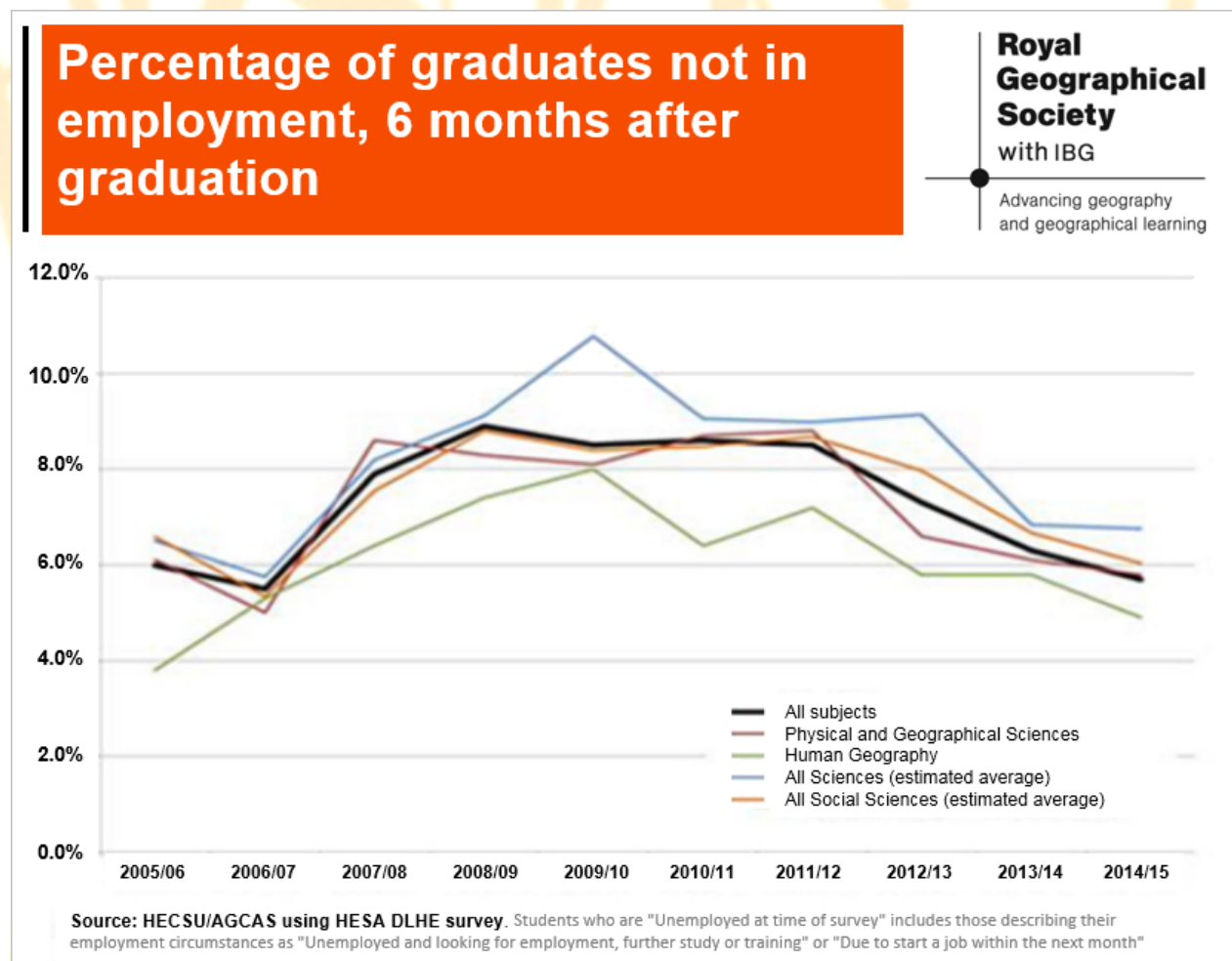
TUDOMÁNYOS ÉS OKTATÁSI ESEMÉNYEK.....17

Gondban a magyar földrajzi felsőfokú képzés

Ezt a címet többfajta írásjellel lehet ellátni. Lehet felkiáltó jelet tenni, ami egy cselekvésre történő felszólítás (pl. MEZŐSI G. 2017)¹. Lehet kérdőjelet is tenni, amely azt sugallná, hogy ez egy nem nagyon megalapozott kijelentés. A következő néhány sorban a kérdőjeles megfogalmazással kapcsolatosan szeretnék pár gondolatot felvetni. Az alapvető gondom ezzel a kérdéssel kapcsolatban az, hogy miért van a nagy különbség a fejlett országok és a hazai geográfusoktatásban részt vevő hallgatók munkapiaci megítélésében.

Persze ez a kérdés sok szempontból megközelíthető, például: *Igaz-e, hogy a nyugat-európai országokban vagy az USA-ban végzett hallgatók tényleg jó munkaerő-piaci pozíciókkal rendelkeznek?* Másrészt a hazai geográfus szakon végzettekkel kapcsolatban tényleg jogos-e az a megközelítés, hogy ők nem igazi szakemberek, nem értenek valamilyen „szakmához”. Mintha a geográfia nem az lenne. (A vicc, hogy a „jóindulatú” szólas Angliából ered – „Jack of all trades and master of none” – Ezeremester, aki semminek sem szakembere.)

Az alábbi grafikon a Royal Geographical Society 2016. novemberi anyagából származik, és azt mutatja, hogy a geográfus szakma a hat hónapon túli elhelyezkedést tekintve kicsit a TTK átlagnál jobb. Mindössze kb. 6% azok száma, akik hat hónap után nem tudtak elhelyezkedni.

Ezt erősíti meg a hasonló forrású 2014-es felmérés, amely szerint a geográfus végzettségűek 85 %-os munkához jutást igazoltak vissza (az átlag 82% volt, a kémia és a fizika esetében 78%) és szakmailag releváns állások estén is mintegy 20%-kal magasabb ez az érték,

¹ MEZŐSI G. 2017. A magyar földrajzi felsőoktatás állapotáról és fejlesztésének javasolt irányairól. *Földrajzi Közlemények* (megjelenés alatt)

mint a média szak vagy a szociológia területén.² Hasonló tendencia figyelhető meg az Egyesült Államokban is.³ A foglalkoztatás szempontjából a munkavállaló és a munkaadó (sőt a képző) oldaláról is a kedvező állapot a magyar helyzetre nem tűnik igaznak. Nem adható ugyan olyan számokon alapuló válasz a foglalkoztatottságról (mint a fejlettebb országok esetében), de az ismereteink szerint ebből a szempontból megindokolható az elfoglalt rossz pozíció (legfeljebb nem vagyunk egyedül ebben). Újabb figyelmeztető jelzés (a létszámcsökkenésén túl), hogy az elhelyezkedett hallgatók mintegy fele olyan helyen dolgozik, amihez nem kell felsőfokú végzettség. A forrás a *Heti válasz* hetilap felmérése ugyan tágabb TTK-s körre vonatkozik, de ez mértékadó kell legyen számunkra is. Arról kellene az érdekelteknek (elsősorban a képzőknek és a munkaadóknak) szót váltani: biztos-e hogy a jelenlegi kínálatban azt nyújtja a földrajzoktatás, amit a hazai és nemzetközi munkaerőpiac elvár a geográfus diplomától. Illetve melyek azok a munkapiaci pontok, ahol a munkaadó megfelelő álláshelyet tud kínálni, illetve a munkavállaló szíve szerint tud választani. Miután hosszabb távon nem csak a magyar munkaerőpiacra kell figyelemmel lenni, így az ismeretátadás tartalmi kérdései mellett a folyamat (oktatás)technikai, módszertani kérdésre is komoly figyelmet kell fordítani.

A legfontosabb az lenne, hogy a geográfus szakma szembesüljön a képzés valós hazai munkapiaci megítélésével, mértékével és a fejlett országok ilyen adataival. Ahhoz, hogy a fejlett országok számunkra kívánatos geográfus megítéléshez eljussunk – a gazdasági kényszert ezúttal nem elemelve – az oktató oldaláról biztos az egyik elsődleges feladat a karrier segítése. (Az kicsit más kérdés, van-e realitása ennek a célnak, vagy úgy kell kezelnünk, mint a gazdaság helyzetét, azaz más pályánk van, mint a mintaként kezelt országoknak a geográfus álláshelyek típusaira és számosságára nézve. Azaz nem biztos, hogy a célunk ilyen megfogalmazása minden tekintetben helyes.)

A szakma fontos feladatának tűnik annak az állapotnak a javítása, hogy a leendő hallgatók viszonylag pontosan tudják, mit, miért kellene tanulniuk, milyen pozíciókat tölthetnek be a valós tudásukkal, azaz számukra milyen hasznot jelent ez. A geográfusképzés azért is mérhető nehezen össze a mérnök, jogász, vagy orvosi iránnyal, mert annak képzési eredményei lehetséges munkapiaci pozíciók jól meghatározottak. A szakma lehetőségeinek ismerete – minden korábbi szándék, félbeszakadt kísérlet miatt – sem érte el a munkaadók potenciálisan fontos rétegeit. Itt a képzők fontos közös gyakorlati feladata a szakma munkaerő piaci frissítése (egyfajta újra bevezetése).

A rövid összeállítás mondanivalója az, hogy az oktatási-képzési kínálat (egy szegmensét) nyújtóknak nemcsak a szakma „újra bevezetését” kell elvégeznie, hanem a leendő hallgatók számára biztosítható karrier lehetőségek ügyében alapvetően újat kell alkotnia. Hasznos lenne, ha az angol példához hasonlóan ebben a Földrajzi Társaság szerepet vállalna például egy karrier brosúra készítésével, a képzők pedig részletes (az intézményi szintnél finomabb) pályakövetési rendszer működtetésével. Célszerű magyar területen is megvalósítani a számos országban már alkalmazott módszereket: a gyakorlat beépítését a korai karrierbe, mindegyik potenciális munkahely irányban hazai és külföldi példák adása, a hallgatók számára a hálózatépítés fontossága és segítése, karrierépítés üzleti háttereinek bemutatása stb.⁴

Mezősi Gábor, Szeged

² Geo1 2014. Employability in geography. <https://www.rgs.org/NR/rdonlyres/1422E618-F932-4F20-9500-C9C605246076/0/Employabilitydemandforgeography.pdf>

Carriers 2014. Careers with geography.

<http://www.rgs.org/OurWork/Schools/Careers+and+Further+Study/Careers+with+geography/Careers+with+geography.htm>

³ Geo2 2016, <http://www.aag.org/edge>

⁴ SOLEM M. – FOOTE K. – MONK J. 2013. *Practicing geography*. Pearson, AAG, Boston p. 222

Körlevél a Földrajzért

*Önök és Ti, akik élnek és éltek a Földrajzból,
Önök és Ti, akik – alig néhányan – (csak) élnek és éltek a Földrajzért
és Önök és Ti, ahogy én is – a nyugdíjat ezután kapom – élnek és éltek belőle meg érte is,
hogy vélekedtek tudományunk s a magunk jövőjéről?!*

Önökkel és Veletek, Mindannyiunkkal végig köllene türelemmel – önös érdekeinket félre téve – gondolni, aztán megbeszélni mindezt. És végre együtt tenni tudományunkért valami határozottat, értékeset és eredményeset! Mert akik csak élnek a földrajzból pályamódosításra számíthatnak a közeljövőben. Nemcsak a földrajz szakgimnáziumokban alakuló tér- és idővesztése miatt. De azért is.

Nemcsak ama kényszer(?)gyávaság miatt, mert a felsőoktatási intézmények földrajz intézetei, tanszékei nem merik föltételül szabni az oda jelentkezőknek, hogy – ha nem is emelt –, legalább középszinten érettségizzenek földrajzból! De azért is.

És mert oda jutottunk, hogy tömegtájékoztatásunk egyikéből-másikából naponta halljuk, hogy Bécs és Grác a Kárpát-medencében van, a közelmúltban megtudhattuk azt is, hogy Nagyvárad Délkelet-Európában, Mezőkövesd Heves megyében, Pakisztán a Közel-Keleten... hogy csak néhányat említsek. Hogy Magyarország Közép-Kelet-Európában, vagy Kelet-Közép-Európában van, az már szinte szóra sem érdemes...

Az új általános iskolai és gimnáziumi földrajz tankönyvekből („7”, „9”, „9”) megtudhatjuk, hogy létezik olyan település, mint Gyöngyösvisonta, a Sajón 2010 későtavaszkoranyarán villámárvíz volt, ugyanezen oldal térképábrázolatán a Bükk Tokajtól délre, a Tiszántúlon található, a Colorado neve Vörös folyót jelent, hogy Ausztrália „a legkésőbb felfedezett kontinens”, hogy „Hazánkban Mátraderecskén épült mofetta”, és hogy az 1970-es évek előtt a földtudományok művelői úgy tartották, hogy „...a földrészek...mindig ott helyezkedtek el, ahol a mai térképek jelölik azokat.”

A „Magyarország kistájainak katasztere” második, átdolgozott, bővített és részben tényleg javított kiadása (2010) szerint pl. Szerencs taktaközi település, a Tiszának Cibakháza és a jelenlegi országhatár között völgye van (Déli-Tisza-völgy), hogy a Jósvába ömlő „Ménepatakról Bódvaszilasnál vannak vízhozam adatok” (valaki odavitte őket), és hogy a Soproni-hegység „hazánk legidősebb kristályos hegysége...”, továbbá, hogy a Kemenesalján a „domborzatnak nincs a területhasznosítást befolyásoló szerepe.”... A „Földgömb” (a Magyar Földrajzi Társaság folyóirata) 2016 januári-februári számának egyik színes képe alapján, amely egy tanzániai néger törzs, a hadzabék ifjú vadászát ábrázolja, arra következtethetünk, hogy jó dél- és közép-amerikai kapcsolata lehetnek, hiszen vállán ocelot(!)bundát visel.

Ezek csak példák. Ilyenekkel és hasonlókkal tudományunk maradék értékeit magunk tesszük hiteltelenné, rokontudományaink mit sem törődnek velünk, sőt egyesek a markukban (kár)röhögnek, s ahelyett hogy együtt védekezni, akarva-akaratlan eladjuk vagy leírjuk magunkat és egymást, a múltunkat, Igazi Elődeinket, Igazi Tanárainkat, Tudományunkat, amelyről Strabon így írt: „Ha van tudomány, amellyel a bölcselőnek egyáltalában még foglalkoznia kell, akkor a földrajz az...”

Szabó Lőrinc pedig: „A földrajz, az igen, az új volt, tetszett rettenetesen, meg a térképek – hogy egy perc alatt a messziről oly sokat mondanak...”

Mit szólna hozzánk Bulla Béla, Mendöl Tibor, Kádár László, Koch Ferenc, Száva-Kovács József, Tóth József, Borsy Zoltán, Pinczés Zoltán, Jakucs László, Kéz Andor, Balázs Dénes, Ádám László, Szilárd Jenő, Futó József, Marosi Sándor, Lettrich Edit, Székely András, Láng

Sándor, Sárfalvi Béla, Bencze Imre, Simon Dénes, Lehmann Antal, Udvarhelyi Károly, Göcsei Imre, Tóth Aurél, Szegedi Nándor, Katona Sándor, Nemerkenyi Antal, Lovász György de még Pécsi Márton is?! Soroljam még?

Ülünk a' miben is?! Igazi érdemi vita helyett, személyeskedésből és önös érdekekből egymásra mutogatunk, egymást igyekszünk háttérbe szorítani, méltatlanul semmibe vesszük és nem vesszük észre(?), hogy semmivé sértjük a másikat...(Akinek nem inge, ne vegye magára!) El-elhangzik, hogy úgyszem érhetünk el semmit. Mint balga birkák hagyjuk magunkat terelni; először – ameddig míg érdemes – megnyírnak minket, aztán levágnak. Vagy végelgyöngülésben kimúlunk magunktól.

De nemcsak pörölni akarok, nemcsak szemrehányásokat tenni.

Javaslom, hogy minden olyan felsőoktatási intézmény, ahol van földrajz szak, azok intézet, illetve tanszékvezetői és földrajzoktatás módszertanát tanító tanárai mielőbb üljenek össze, s megfelelő előkészítés után vitassák meg, hogy a földrajznak, mint közismereti tárgynak jelenlegi helyzetéből hogyan lehet előrelépni. Legyenek ott azok a kiszolgált egyetemi tanárok (professor emeritus), akiknek e kérdéskörben érdemi, gyakorlati tapasztalatai vannak és a lehető legjobb általános- és középiskolai földrajztanárok is! És legyenek ott tudományunk „rendes” és „levelező” akadémikusai is! Ennek megszervezését vállalja a Magyar Földrajzi Társaság és annak Oktatásmódszertani Bizottsága. E vitának olyan eredménnyel köll végződnie, amelyet siker reményében terjeszthetünk az Emberi Erőforrások Minisztériumának illetékesei elé. S szükséges lenne, hogy e megbeszéléseken rokontudományainknak azok a képviselői is részt vegyenek, akik belátják, hogy az Ő tudományuk megalapozása az általános iskolák felső tagozatában és a gimnáziumokban a **földrajz tantárgy** keretein belül történik.

Javaslom továbbá, hogy a „Földrajztanítás módszertana” c. tantárgyat csak olyan taníthassa, akinek legkevesebb 4 év általános- vagy középiskolai tanári gyakorlata van! És javaslom, hogy az egyetemeken és főiskolákon e tárgy oktatóinak legyen lehetőségük arra, hogy egyetemi-, ill. főiskolai óráik mellett heti legalább 4 órában az általános iskola felső tagozatában vagy középiskolában földrajzot tanítsanak, s ez számítsen bele „kötelező” óraszámukba!

Végül: Akadémikus tudósaink – „rendesek” és „levelezők” – tárgyalják meg a Magyar Földrajzi Társaság vezetőségével elfogadható eredménnyel a társaság könyvtárának jövőbeli sorsát.

Mert ha mind ezt nem tesszük meg, akkor csak Kosztolányi Dezső sorai lehetnek hátra: „*Oly mélyre estünk, hogy nem hullhatunk már...*”

Hevesi Attila, Miskolc

Beszámoló a X. Magyar Politikai Földrajzi Konferenciáról

(Budapest, 2016. október 20-21.)

A konferenciasorozatot két évtizeddel ezelőtt indította útjára Prof. Dr. TÓTH József, a Pécsi Tudományegyetem néhai rektora és Dr. habil. PAP Norbert, aki azóta is a rendezvény szervezőbizottságának elnöke. Történetét tekintve 1998 ősze óta minden második év október-novemberében került megrendezésre, és egy aktuális téma köré szerveződik. A 2016-ban jubiláló rendezvény központi témája „Az iszlám és Közép-Európa” és annak geopolitikai összefüggései voltak. Ennek aktualitását a tágabb térségünket az iszlám világ felől érő hatások, míg történeti perspektívában az iszlám vallás hazai törvényi emancipációjának 100. évfordulója adta.

A rendezvény elsődleges célja volt, hogy lehetőséget adjon a politikai földrajz és a kapcsolódó diszciplínák közötti diskurzusra, megvitassa az iszlám és Közép-Európa kapcsolatait, annak politikai földrajzi, geopolitikai meghatározottságaival és következményeivel együtt. Közép-Európa kulturális sokszínűsége nemcsak kuriózumként, hanem sajátos geopolitikai faktorként is értékelhető, melybe régi-új elemként egyre erőteljesebben kapcsolódik be az iszlám, mint vallás, mint kultúra, mint geopolitikai realitás és mint a hétköznapokat is befolyásoló tényező. A konferencia középpontjában ennek a régi-új helyzetnek a politikai földrajzi elemzése állt.

Az első napon Pap Norbert ünnepi megnyitóbeszéde után John O'LOUGHLIN, a Colorado-Boulder Egyetem (USA) Földrajz Tanszékének professzora mutatta be a nemzetközi migráció és az Egyesült Államok kapcsolatát. Előadásában kitért Trump elnökjelölt (azóta a megválasztott, még be nem iktatott elnök) elhibázott politikájára, amelyben a mexikói, valamint a muszlim bevándorlókat teszi bűnbakká a társadalmi konfliktusok tekintetében. Ezzel szemben sokkal kisebb számban érkeznek mexikóiak és muszlimok, mint indiai és kínai bevándorlók. A professzor rögzítette, hogy a mexikóikkal szembeni félelemkeltés azért sem indokolt, mert a 2009-2014 közötti időszakban több mexikói hagyta el az Egyesült Államokat, mint ahányan érkeztek. Előadásában kitért az Egyesült Államokba érkező menekültek számára, ami nem haladhatja meg az évi 85 000 főt (amit az elnök határoz meg évente), a bevándorlók száma pedig a 675 ezer főt (de ebbe nem számítják bele az Egyesült Államokban állampolgársággal rendelkezők gyermekeit, szüleit). A professzor bemutatta, hogy a lakosság 73%-a továbbra is támogatja a bevándorlási politikát és ebben a jobb- és baloldal között is alig kimutatható eltérés van. Véleménye szerint a periodikusan megjelenő nacionalizmus (waves of “nativism”) csillapodik az érkezők sikeres integrációjával. Száz évvel ezelőtt a zsidókkal, írekkel szembeni gyűlölet megszűnését is ennek a sikeres integrációnak tudhatjuk be és ennek a pozitív tapasztalat megismétlésének reményében tekintenek a muszlim, vagy mexikói bevándorlók befogadására is.

Második előadóként Maria PARADISO mutatta be Olaszország migrációs helyzetét, terepszemlék és személyes tapasztalatok alapján. Az országban élő közel 1,5 milliós muszlim kisebbség jelentős részben Marokkóból illetve Albániából származik. A digitális televíziók adásait követve erős kapcsolatban állnak az anyaországukkal és a propagandával (pl. Al Jazeera). Emellett az Egyesült Államokhoz hasonlóan Indiából érkeznek még muszlimok elsősorban az egyetemi városokba. Kiemelte, hogy a nehézségek ellenére fontos az egymás hagyományainak, kultúrájának tisztelete.

A második nap Vladimir STRELETSKY, az Orosz Tudományos Akadémia Gazdaság- és Társadalomföldrajz osztálya elnökének plenáris előadásával kezdődött, amelyben betekintést nyerhettünk Oroszország etnikai-vallási és kulturális sokszínűségébe. Az iszlám kisebbség földrajzilag az Észak-Kaukázus és a Volga-Urál régióban (tatárok és baskírok) van jelen.

A plenáris előadásokat HÓVÁRI János zárta Köztes-Európát bemutató történeti földrajzi előadásával, amelyben kitért a Visegrádi Négyek fontos szerepére, mind az Európai Unióban, valamint a Törökországgal, Oroszországgal és az arab világgal való kapcsolatrendszer tekintetében is.

A plenáris előadásokat követően több szekcióban folytatódott a munka. Az előadások történeti földrajzi, geopolitikai, választásföldrajzi témakörökben folytak (*Délkelet-Európa, Balkán, Nyugat-Balkán muszlim kisebbségei, Migrációs kihívások és válaszok* címekkel). A kétnapos konferencián a plenáris előadásokon kívül, több mint 50 előadás hangzott el. Az előadók maguk is számos érvet és ellenérvet sorakoztattak fel a migrációs problémákkal kapcsolatban. A veszélyek és a lehetőségek bemutatását vita követte, ami sok esetben, a szünetekben is folytatódott.

Nehéz összefoglalni a konferencia végső tanulságait, mert sokféle tapasztalat és vélemény hangzott el a migráció pozitív és negatív hatásait tekintve egyaránt. Talán a legfontosabb, hogy a jövőben egymás szokásainak és kultúrájának a megismerése és tisztelete elengedhetetlenül fontos lesz. Az Egyesült Államok korlátozott, de befogadó politikáját alapul véve Európának is limitált formában, de normál mederbe kellene terelni bevándorlást, úgy, hogy a nagyobb társadalmi feszültségeket is elkerülje.

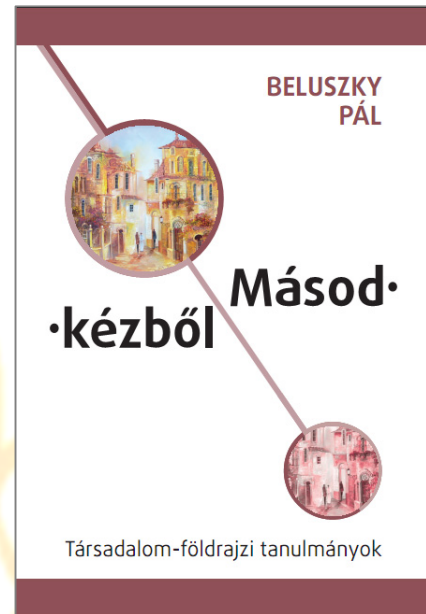
Bertus Zoltán, Szeged

Másodkézből

BELUSZKY Pál: *Másodkézből*.

Társadalom-földrajzi tanulmányok.

MTA Közgazdaság- és Regionális Tudományi Kutatóközpont, Regionális Kutatási Intézete, Pécs, 2016. p. 260.

Különös aktualitást ad e kis ismertetésnek, hogy a témájául választott könyv szerzője, a magyar társadalomföldrajz egyik legnagyobb élő klasszikusa, termékeny és nagy hatású tudósa, BELUSZKY Pál, 2016. december 4-én ünnepelte 80-ik születésnapját. S e jeles alkalomra is megjelent egy nagyszerű kötet, 56 szerző tollából 42 tanulmány, melyben – nagy ritkaság – a magyar geográfia és regionális tudomány színe-java, öregje és fiatalja együtt, remek írásokkal köszöntötték Beluszky professzort (lásd: SIKOS T. T. – TINER T. /szerk./ 2016: *Tájak, régiók, települések térben és időben, Tanulmánykötet Beluszky Pál 80. születésnapjára*, Budapest, Dialóg Campus).

A felköszöntött tudós, mint az a Magyar Tudományos Akadémia székházában rendezett Őt ünneplő decemberi ülésen kiderült, 57 (azaz ötvenhét!) éve van a pályán. Szerzőnk azóta is rendszeresen publikál, írja nagy ívű tanulmányait, pótolhatatlan forrásértékkel bíró könyveit, izgalmas és különös hangulatú vitairatait. S akinek jó szokása, hogy időnként saját maga is válogatásokat ad közre korábban és – mint e kis kötet előszavában maga is írja – rejtett helyeken, kis példányszámú kiadványokban megjelent munkáiból. A korábbi hasonló összeállítás, amelyeknek a „Végkiárúsítás” címet adta tehát – szerencsére – „hamis” névadásnak bizonyult, hiszen, mint e társadalom-földrajzi tanulmányokat felvonultató 260 oldalas kis könyv is igazolja, bőven volt/van még mondanivalója számunkra Beluszky Pálnak. A kétségek között tépelődő szerzőnk a kötet bevezetőjében el is töpreng rajta: vajh mi módon hasznosulhat egy ilyen gyűjteményes munka? Tananyagként, törzsanyagként, doktori kurzusok olvasmányaként? Vagy csak azt a „dacos, terápiás célt” éri el vele a szerző, hogy jelzi: „még van”, „még alkot”. Szerencsénkre e bemutatásra szánt könyv mindegyik célnak megfelel.

A tananyagként azért lehet kiválóan használni, mert nemcsak a benne megjelent cikkek konkrét tartalmával tanít – vagy még szebben mondva – szól a következő magyar geográfus nemzedékhez. Hanem ezek az írások rendre közvetítik az érdeklődő olvasó felé egy nagy geográfus nemzedék kiemelkedő tudású tagjának senkihez nem hasonlítható kutatói egyéniségét, szemléletét, végtelen hivatásszeretetét, a tudományos munka iránt mutatkozó alázatát, tudásátadó igyekezetét, sokszínű szellemiségét. Egyszerűen fogalmazva: szerénységét és kiválóságát.

Beluszky Pálnak ez a kötete 11 tanulmányt ad újra közre, melyek eredetije 1996 és 2011 között jelentek meg különböző könyvekben, folyóiratokban, kiadványokban. Azt még a

legfiatalabbak is érezhetik, hogy mi minden történt velünk az elmúlt 15-20 évben. Természetesen a kötet írásai éppen nem erről szólnak, hanem arról, amit bizonyára Beluszky Pál is vall Elisé Reclus nyomán. Miszerint a földrajz térbeli történelem, a történelem pedig időbeli földrajz. Ezen az alapon olvasva munkákat nagyszerűen tárul elénk az a nagy klasszikusoktól (Prinz, Teleki, Cholnoky, Fodor, stb.) máig követhető, ízig-vérig magyar (táj-, település-, népesség-, város-, vidék-, regionális-, közigazgatás- és persze történeti) földrajz, annak szivárványszerűen színes szemlélete és szintetizáló tudáskészlete, amelyhez hasonlóval ma már alig rendelkezünk. S mindemellett a könyv olvasmányos, újabb kérdések és gondolatok megfogalmazására vagy akár vitára serkent.

A tanulmányok három nagy közös értéke:

- a klasszikus geográfiai műveltség aktuális fontosságának az értékén történő kezelése. Ez nem jelent mást a recenzor véleménye szerint, mint az egységes – természet- és társadalom – földrajz szellemében megírt különböző táji, települési folyamatok alapos, elemeit tekintve bonyolultan összekapcsolódó és összefüggéseinek rendszerében bemutatott értékelését, több esetben eredeti adatok, módszeresen szerkesztett térképek alapján erős kutatási eredmények megfogalmazását.
- a következő kiemelendő érték a komplex geográfiai szemlélettel megfogalmazott, de mégis szinte kézen fekvő, szép földrajzos gondolatoknak, klasszikus eszmefuttatásoknak különböző időkben és eltérő terekre történő „applikálása”. Ezek legszebb példái nagy (Alföld) és kistájakhoz (Őrség, Hegyalja) kapcsolódóan megírt nagyszerű textusok a kötetben. Különösen kiemelkedő ezen érték tekintetében az az írás, ami a szélesebb érdeklődési kör számára készült „Honnan hová? Tények és gondolatok az Alföld kistájairól” címet viseli. Ennek az eredetije a „Mi Alföldünk” c. kötetben jelent meg (Rakonczi J. szerk., Békéscsaba 1996). Tulajdonképpen minden végzős magyar geográfusnak (legalábbis a két alföldi egyetemen) kötelezően el kellene olvasnia ezt a munkát, amelyben páratlanul gazdagon és igen élvezetes olvasmány formájában tárul fel a régió 22 történeti kistájának valódi geográfiája. Az, hogy az ott élők, hajdan és ma hogyan viszonyulnak a tájhoz, mennyire képesek annak hasznát venni, milyen településeket (pl. mezővárosokat, tanyákat) és lokális kultúrát hoztak létre, s milyen lehetőségeik lehetnének „sokszínű helyi társadalmiainak” az „ott élés” folytatására, a boldogulásra. Aki ezeket elolvassa, majd rétéved a mai térségi települési weblapok esetenként bugyuta és jórészt valódi földrajzi – történelmi tartalom nélküli fogalmazványaira, csak sópáncsolhat. Ha ezt így is lehet(ne) tudni, akkor miért nem használják fel? Efféle módon összerakott és felépített önismeret nélkül csak lózung lehet mindenféle mai szöveg arról a bizonyos helyi, táji, regionális identitásról.
- Végül a harmadik nagy – természetesen az ismertetőt készítő által felvethető – értéke a tanulmánykötetnek – az írások interdiszciplináris szemlélete. Ez teszi alkalmassá a könyvet arra, hogy nemcsak földrajzosok, hanem történészek (különösen helytörténészek), néprajzosok, közigazgatási szakemberek, város- és falufejlesztők, regionális- és településtervezők, szociológusok, politológusok (sőt akár politikusok) is egyaránt haszonnal forgathassák. A geográfusok számára persze nagy példa, hogy így is lehet jó földrajzot írni, mármint hogy szűkebb szakmákon túl is értsék, hasznosíthatják.

Cikkek egyenkénti felsorolása nem lehet célja egy ilyen ismertetésnek. Esetünkben azonban egy írással kivételt teszek, mert valóban ritka olvasmány. A Tér és társadalomban ugyan jelent már meg visszaemlékezés Beluszky Pál kutatói munkásságáról, de az e kötetben fellelhető, kedves tanítványom és hajdan volt ifjú munkatársam, Rácz Lajos, MTA doktor, szegedi egyetemi tanár által készített életpálya-mélyinterjú sokkal bővebben és érzékletesebben mutatja be a kötet

szerzőjének élettörténetét, kutatói hitvallását és a több mint fél évszázadot átívelő munkálkodását, mint bármilyen korábbi írás. Egy őszinte, higgadt ember, egy sokat látott és tapasztalt vérbeli geográfus tudós nagyon tiszteletre méltó pályája bontakozik ki a kérdésekre adott válaszok nyomán. A lakóhelyeinek és munkahelyeinek ihlető hátterei, az átélt történelmi események (1956, a lanyhuló diktatúra, a rendszerváltás, fővárosi képviselőség, stb.) tanulságai rendre arra mutatnak rá, hogy folyton dolgozni, alkotni, megújulni szükséges. És, mint e könyv mindenekfelett illusztrálja: érdemes is. Ahogy Weöres Sándor írta „A teljesség felé” c. könyvecskéjében: „A tudomány és a művészet hazája nem a lét, az „essze”, hanem a lehetőség: „a posse”. Nagy szerencséje a magyar geográfiának, hogy Beluszky Pál, a „legmodernebb konzervatív” tudósunk élt ezekkel a lehetőségekkel (NEMES NAGY József által használt kifejezés *A hely arca és számai* című cikkében. In: SIKOS T. T. – TINER T. /szerk./ 2016.).

Amint írja a kötet előszavában: „ha valamely olvasójában, hacsak egyetlen gondolatsort elindítanak, ...ha hozzájárulnak egy PhD-disszertáció anyagának kiformalódásához, már nem volt felesleges” e másodkézből való kiadás. Bizton állíthatom: nem volt az. Bizonyítva azt is, hogy a földrajztudomány – az olyan jelesei által, mint a szerzőnk – képes örök értékeket előállítani. Isten éltesse Beluszky Pál geográfus professzort, az MTA doktorát, sokunk közeli vagy távolabbi Mesterét nyolcvanadik születésnapján! Kívánjuk éljen még az adódó lehetőségekkel!

BELUSZKY Pál és legfiatalabb tanítványa, GYŐRI Róbert 2002-ben, Mórton

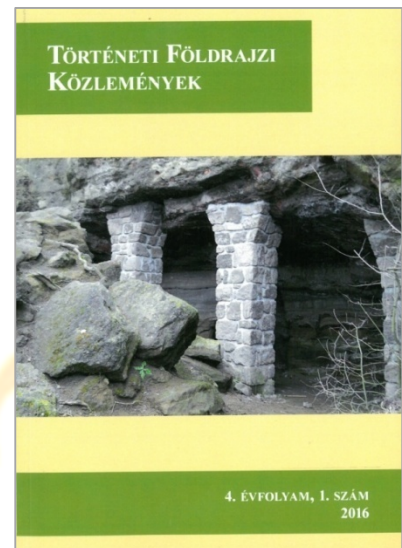
Csatári Bálint, Kecskemét

A politikai képletektől a XIX. századi vonatkozásig

Történeti Földrajzi Közlemények.

4. évfolyam, 1. szám, Nyíregyháza, 2016., 188.

http://zeus.nyf.hu/~foldrajz/torteneti_foldrajzi_kozlemenyek5.pdf

Gazdag és változatos tartalommal látott napvilágot a Nyíregyházi Egyetem Turizmus és Földrajztudományi Intézete és az MTA Társadalomföldrajzi Tudományos Bizottsága Történeti Földrajzi Albizottsága által kiadott *Történeti Földrajzi Közlemények* idei első száma. A megjelent tanulmányok – ahogy a könyvbemutató címe is tükrözi – a geográfia rész tudományának nagyon széles spektrumát érintik. A továbbiakban – a teljesség igénye nélkül – néhány szót a megjelent cikkekről.

Az első tanulmány NAGY Miklós Mihály tollából származik, *Politikai képletek a történelmi földrajzban (A politikai földrajz és a történeti földrajz kapcsolatáról)* címet viseli. A szerző bemutatja a semmiből kinövő, FRISNYÁK Sándor neve fémjelezte történeti földrajzi kutatások rövid és sikeres történetét, majd a hazai átfogó elméleti jellegű társadalomföldrajzi monográfiák, egy nagy földrajzi szaklexikon és nem utolsósorban a múlt politikai földrajzi állapotaira vonatkozó művek hiányát fájlatja. A tanulmány második felében a szerző a politikai földrajz és a történeti földrajz, a geográfia e két politikai terekben gondolkodó interdiszciplináris tudományterület kapcsolatával foglalkozó elméleti kérdések tisztázására tesz kísérletet, majd levonja a következtetést: „történeti földrajzunknak nagymértékben nyitnia kell a politikai földrajz felé. S el kellene kezdeni megírni... a magyar nemzet köztörténetének geográfiai hátterét.”

RÁCZ Lajos a kis jégkorszakról szóló tanulmánya egy érdekes, kerek, jól megírt összefoglaló opus. A jelenlegi klímaváltozás körülményei közt aktualitásához nem fér kétség. Ugyanakkor kimondatlanul is a mainstream által nem éppen szalonképesnek tartott klímaszkeptikusok véleményét vélem soraiban alátámasztani, amikor kijelenti, hogy a kis jégkorszak legjelentősebb tulajdonsága az erős időjárás-változékonyság és a szélsőséges állandósulása volt, illetve amikor a jelenség lehetséges okait vázolja. A kis jégkorszak éves átlaghőmérsékletei 0,6-0,8 °C-os értékkel voltak alacsonyabbak a klímaoptimum éveinek átlagánál. E periódus hideg telei a XIX. század derekáig tartottak, míg a gleccserek jégnyelvei csak a XX. század elején érték el a kis jégkorszak előtti méretüket.

Bolhád, Erdőhát, Barkóság. Tájnevek északon című tanulmányában PALÁDI-KOVÁCS Attila a három földrajzi tulajdonnév kapcsán az etimológia és a toponímia területére kalauzolja az olvasót, VIGA Gyula tájtörténeti írással (*Dél-Zemplén népének táji kapcsolataihoz és forgalmához*) jelentkezik, míg KORMÁNY Gyula az ország második legnagyobb futóhomokterületén, a Nyírségben épített csatornarendszer 1790-es években kezdődő történetét mutatja be.

KÓKAI Sándor intézetigazgató két írással szerepel a kötetben. A *dohánykertészek szerepe a Marosszög 18-19. századi társadalmi-gazdasági változásaiban* című tanulmányában a dohány gazdaságtörténeti jelentőségét, a régió településtörténetére kifejtett hatását, a terület – főleg Szeged környékéről történő – újranepestésben játszott szerepét taglalja. Rámutat, hogy jelen tanulmánya „hiánypótló a tekintetben, hogy az elmúlt évtizedekben megjelent az egykori Szeged jobbágyközségeinek (Tápé, Kistelek) monográfiája, miközben – Szőreg, Deszk és Kiszombor monográfiáinak kivételével – érdemtelenül háttérbe szorult Szeged bánági/marosszögi érdekeltségeinek kutatása”. A Marosszögben termesztett dohány igazi sikere az amerikai függetlenségi háború, a nagy francia forradalom és a napóleoni háborúk következtében jelentkező áruhiány időszakában érte el maximumát. A kötet második Kókai-írása a Frisnyák Sándor által 2014-ben az MTA Társadalomföldrajzi Tudományos Bizottság ülésén kezdeményezett Történeti Földrajzi Albizottságának alakulásáról számol be. Az albizottság elnöki feladataival Kókai Sándort, a titkári pozíciójával CSÜLLÖG Gábort bízta meg az alakuló ülés. Az albizottság célja „a Kárpát-medencetörténelmi földrajzával foglalkozó kutatók támogatása, egyrészt szakmai konferenciák és tudományos szimpóziumok szervezésével, másrészt publikálási lehetőségekkel”.

Erős történettudományi jellegű tanulmánnyal jelentkezett a GULYÁS László – Csüllög Gábor szerzőpáros. Írásuk címe: *Koszovó története az első Balkán-háborútól a második világháború végéig 1912-1945*. Az első Balkán-háború során a félsziget függetlenné vált nemzetállamai felszabadították és uralmuk alá hajtották a Török Birodalom európai területeinek megmaradt részét. Az 1913 májusáig tartó konfliktus végül a független albán állam születésével és a nagyhatalmak döntőbíráskodásával zárult, így az elégedetlen szövetségesek hamarosan egymás ellen fordultak. A szerb nép bölcsőjének tartott Koszovó a török igtól történő felszabadulás után Szerbia részévé vált annak ellenére, hogy lakosságának töredéke volt csak szláv anyanyelvű. Az első világháború után nyertes szerb elit három módon igyekezett integrálni a nem szláv lakosságú területeket, így Koszovót is. Ezeket az igen gyakori közigazgatási rendezések, a kisebbségi jogok folyamatos nyirbálása és a gazdasági élet kibontakozásának fékezése jelentette. A szerzők e három aspektus szemszögéből elemzik a tartomány történetét.

SUBA János jogi jegyzőkönyvek tartalmát mutatja be jogtörténeti munkájában (*Mindennapi élet jogi szabályozása a trianoni magyar-osztrák határ mentén*), míg a BALOGH András – URFI Károly szerzőpáros a működő szocializmus időszakába kalauzol vissza a *Lakótelepi migráció az 1970-es évek Szombathelyén* című tanulmányban.

Az ókori városok környezetéről, annak szennyezéséről és védéséről szól GÁL András és MAKRA László tanulmánya, mely a *Jeruzsálem és Róma: szent városok környezetszennyezése az ókorban* címet kapta.

SZULOVSKY János Dóka Klára (1944–2012) Pauler Gyula- és Széchényi Ferenc-díjas történész-levéltáros több mint 400 tanulmánya közül a történeti földrajzi jellegűeket mutatja be (*Dóka Klára munkásságának történeti földrajzi vonatkozásai*).

Vasúttörténeti tematikájú tanulmányában (*Utazás vonattal. A személyforgalom jellemzői a 19. század végén*) FRISNYÁK Zsuzsa a gőzparipa megjelenésének modernizációs, társadalmi és szokásrendi jellegű hatásait ábrázolja. Tömeges vasúthasználatról csak 1889-től beszélhetünk, és a századfordulóra két eltérő jellegű kistérségben – Brassó megye felvidéki és Pest-Pilis-Solt-Kiskun megye váci felső – érte el a maximális népességmozgató hatását. Az előbbi esetben egy 40 km-es övezetet érintett, míg a második kistérségben a főváros erős vonzása éreztette hatását. Ami a legnagyobb személyforgalmat illeti Budapest kimagasló helyét a képzeletbeli dobogón Pozsony és Temesvár követte.

FRISNYÁK Sándor Moholi Károlyról értekezik, annak születésének centenáriuma kapcsán. Meleg hangvétellű írásában feleleveníti Szegeden töltött éveit, amikor lehetősége volt, mint

kollégával többször is elbeszélgetni „az általános iskolai földrajztanárképzés és az Alföld-kutatás kiemelkedő egyéniségével”.

Talán e rövid bemutató felkeltette az olvasó figyelmét a recenzió tárgyát képező kötet iránt, és kedvet kapott kézbe venni vagy inkább letölteni azt. Biztos talál benne kedvére való olvasmányt.

Gécsi Róbert, Budapest – Kolozsvár

**A Nemzetközi Térképészeti Társulás (ICA) Magyar Nemzeti Bizottsága,
a Magyar Földrajzi Társaság**

és az **ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszék**

meghirdetik a

2017-ES ICA TÉRKÉPRAJZ-PÁLYÁZATOT

A Nemzetközi Térképészeti Társulás (ICA) 1993 óta két évente rendezi a gyermekek térképrajz-versenyét. Elsődleges célja a gyerekek a világról alkotott képének ábrázolása és értelmezésének elősegítése. Az ICA felhívására a Magyar Földrajzi Társaság közreműködésével itthon is meghirdettük a versenyt. A felhívásra számtalan kiváló rajz készült. A korábban megrendezett ICA versenyeken is voltak díjazott magyar rajzok (<http://terkepismeret.elte.hu/VERSENYEK>), csak néhány nevet említünk az utolsó versenyekből: 2003-ban Fink Gabriella és Viszti György (Tamási, tanáruk Witzné Ulrich Anikó), 2005-ben Demeter Evelin (Marosvásárhely, tanára Makkai Csilla), 2009-ben Papp Adrienn (Budapest, tanára Szalai Zsuzsanna) és 2015-ben Sturcz Valentina (Budapest, tanára Szabó Júlia).

A verseny a Térképek Nemzetközi Éve (International Map Year, <http://mapyear.org/>) keretében kerül megrendezésre. Reméljük, a 2017-es versenyre is sok magyar térképrajz készül és közöttük megint lesz olyan, amelyik a nemzetközi versenyben is az elsők között lehet.

A 2017-es verseny témája: **„Szeretjük a térképeket”**. A nevezési korhatár 15 év. A gyerekek egyénileg vagy maximum három fős csoportokban küldhetik be munkáikat. A beküldött munkákat négy korcsoportban bírálja a zsűri:

- 6 évesnél fiatalabb
- 7–8 éves
- 9–12 éves
- 13–15 éves

A maximális oldalméret A3 (42x29,7 cm). A térképek fekete-fehéren vagy színesben (rajzolt, festett vagy más anyagok felhasználásával) készülhetnek és az egész világot vagy ennek egy nagyobb részét ábrázolják. Más anyagok (színes papírok, műanyag, karton stb.) használatakor figyelembe kell venni, hogy: a küldött térképrajz magassága nem lehet 5 mm-nél nagyobb, nem szabad törékeny anyagokat (pl. üveglapot) és romlandó anyagokat (pl. faleveleket) használni, nem tartalmazhat semmilyen mozgatható vagy kinyitható részt (pl. papírból készített ablakot), illetve nem szabad laminált munkákat küldeni. Mindegyik beküldött térkép hátoldalára a következő adatokat kérjük olvashatóan, ceruzával felírni; ezenkívül a térképhez csatolni kell egy cédulát ugyanezekkel az adatokkal:

- *Mű címe;*
- *Szerző neve, életkora;*
- *Tanár (magán benevezés esetén a szülő) neve;*
- *Iskola neve és címe;*
- *E-mail cím.*

Kérjük röviden megírni, honnan értesült a verseny megrendezéséről (folyóirat, honlap, iskola, stb).

A munkákat a következő címre kell küldeni:

**ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszék,
1117 Budapest, Pázmány Péter sétány 1/A., VII. em.**

A borítékra kérjük ráírni: **ICA térképrajz-verseny**

A beküldési határidő: **2017. március 13.**

A három országos rendező összehív egy zsűrit, amelyik Magyarországon elismert szakemberekből fog állni. A zsűri legalább egy, de maximum hat térképet választ ki, figyelembe véve a különböző korcsoportokat, a térképek grafikai és kartográfiai minőségét, eredetiségét, illetve a kihirdetett témához való kapcsolódást. Minden résztvevő elismerő levelet, a díjazott munkák szerzői oklevelet és térképészeti vonatkozású ajándékot kapnak. Az országos szinten győztesnek nyilvánított térképeket elküldjük a Nemzetközi Térképészeti Társulásnak és 2017. július 2. és 7. között, az ICA 28. Nemzetközi Konferencia keretében kiállítják Washingtonban (Egyesült Államok). Egy nemzetközi zsűri értékeli a kiállított térképeket és korcsoportonként maximum három díjat fog kiosztani. A nemzetközi zsűri odaítélhet elismerő okleveleket is az általuk erre érdemesnek tekintett munkákra, illetve egy Kreativitási díjat is adnak. Emellett a kiállítás látogatói egy közönségdíjra is leadhatják a voksukat.

Az elküldött térképrajzokat az ICA a Carleton Egyetem Könyvtárában tárolja és a könyvtár honlapján megtekinthetők (<https://childrensmaps.library.carleton.ca/>). Az ICA a díjazott műveket különböző nemzetközi szervezetekkel ismerteti, hogy képeslap, poszter, könyv, CD stb. formájában terjeszthesse őket. Minden résztvevőnek írásban hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az ICA vagy más nemzetközi intézmény újra kiadhassa munkáját előzetes konzultáció illetve szerzői jogdíj megfizetése nélkül. Ez a hozzájárulás a felhívás végén mellékelt nyomtatvány kitöltésével és aláírásával történik, amit a térképrajzzal együtt kell küldeni. A nyomtatvány pdf és rtf formátumban letölthető jelen felhívás végén.

Az elküldött munkákat nem áll módunkban visszajuttatni a szerzőknek. A beküldött munkákból készített válogatást különböző országos rendezvényeken kiállítjuk. Ezeknek helyszínét és időpontját, valamint a versenyhez kapcsolódó információkat a későbbiekben ezen a honlapon közöljük.

Részletesebb információért vagy kérdésekkel a következő címekre lehet fordulni:

- E-Mail: jesusreyes@caesar.elte.hu
- Telefon: (1) 372 2500/6721, (1) 372 2975
- Postai úton:

REYES NUNEZ José Jesús
ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszék,
1117 Budapest, Pázmány Péter sétány 1/A., VII. em.

<http://terkepismeret.elte.hu/2017-es-verseny>

Tudományos és oktatási események

Itthon

2017. május 5. **Biztonság és tudomány. Környezeti kockázatok és rizikók.** Budapest, Wesley János Lelkészsképző Főiskola
Információ: porto_franco@latinmail.com

2017. július 20-21. **International Conference on Biological, Chemical & Environmental Sciences.** Budapest
<http://www.iicbe.org/2017/07/20/87>

2017. október 13. **XI. Régiók a Kárpát-medencén innen.** Szeged
<http://vikek.hu/?p=1415>

Határon túl

2017. április 5-8. **XIII. Kárpát-medencei Környezettudományi Konferencia.** Kolozsvár
<http://www.kmktk2017.kv.sapientia.ro/excursion.html>

2017. május 19-20. **Building Urban Tourism through Place Making and Urban Regeneration in Central and Eastern Europe Countries.** Temesvár
http://geografie.uvt.ro/?page_id=14622

Külföldön

2017. február 8-10. **8th International Conference on Environmental Science and Development (ICESD 2017).** Frankfurt, Németország
<http://www.icesd.org/>

2017. február 9-10. **Living and Sustainability: An Environmental Critique of Design and Building Practices, Locally and Globally.** London, Egyesült Királyság
<http://architecturemps.com/london-2017/>

2017. február 22-23. **International Conference on Urban Geoinformatics.** Delhi, India
<http://www.icug.teriuniversity.ac.in/>

2017. március 2-3. **Key challenges for geographical education.** Amszterdam, Hollandia
<http://www.eurogeography.eu/conference-2017-amsterdam/>

2017. május 4-5. **II. International City Planning and Urban Design Conference on Cities and City Plans: The Past and the Future.** Isztambul, Törökország
<http://www.dakamconferences.org/#!cpud/avqax>

2017. május 17-20. **4th International Conference – Geography, Environment and GIS – for students and young researchers.** Târgoviște, Románia
<http://www.limnology.ro/geg2017.html>

2017. május 20-21. **3rd International Scientific Conference Geobalcanica 2017.** Szkopje, Macedónia
<http://geobalcanica.org/>

2017. május 26-27. **Seventh International Conference on the Constructed Environment.** Krakkó, Lengyelország
<http://constructedenvironment.com/2017-conference>

2017. május 28 – június 2. **18th International Symposium Learning Centred Curriculum Design in Higher Education.** Éjina, Görögország
<http://www.lihe.info/teaching-and-learning-symposiums/curriculum-design-in-higher-education/>

2016. június 1-3. **Natural Hazards and Disaster Management.** Oszaka, Japán
<http://naturalhazards.conferenceseries.com/>

2017. június 6-8. **Geo IoT World – Where Geolocation Powers IoT Innovation.** Brüsszel, Belgium
<http://www.geoiotworld.com/>

2017. június 14-17. **New rural geographies in Europe: actors, processes, policies.** Braunschweig, Németország
<https://www.ruralgeo2017.de/>

2017. június 22-23. **Cities, Communities and Homes: Is the Urban Future Livable?** Derby, Egyesült Királyság
<http://architecturemps.com/derbyconference/>

2017. június 27-29. **9th Conference on Sustainable Development & Planning.** Bristol, Egyesült Királyság
<http://www.wessex.ac.uk/conferences/2017/sustainable-development-and-planning-2017>

2017. július 2-7. **10th Symposium for European Freshwater Sciences 2017.** Olmütz, Csehország
<http://sefs10.cz/>

2017. július 3-5. **Passive Low Energy Architecture Design to Thrive.** Edinburgh, Egyesült Királyság
<https://plea2017.net/>

2017. július 6-9. **The European Conference on Sustainability, Energy & the Environment 2017.** Brighton, Egyesült Királyság
<http://iafor.org/conferences/ecsee2017/>

2017. július 18-20. **9th International Conference on Sustainable Resources Management.** Prága, Csehország
<http://www.wessex.ac.uk/conferences/2017/water-resources-management-2017>

2017. augusztus 20-21. **CUSP 2017 : 19th International Conference on Urban Studies and Planning.** London, Nagy-Britannia
<https://www.waset.org/conference/2017/08/london/ICUSP>

2017. augusztus 20 – szeptember 1. **Interdisciplinary Conference on Digital Cultural Heritage.** Berlin, Németország
<http://dch2017.net/>

2017. szeptember 2-9. **Annual Conference of International Association for Mathematical Geosciences.** Perth, Ausztrália
<http://iamg2017.com/>

2017. szeptember 4-6. **EUGEO 2017 Congress.** Brüsszel, Belgium
<http://www.eugeo.eu/news.html>

2017. szeptember 16-17. **Sixth International Conference on Climate Change Adaptation.** Toronto, Kanada
<http://www.globalclimate.info/>

2017. szeptember 18-19. **6th International Conference on Earth Science and Climate Change.** Hong Kong, Kína
<http://earthscience.conferenceseries.com/>

2018. augusztus 6-7. **CUSP 2018: 20th International Conference on Urban Studies and Planning.** Vancouver, Kanada
<https://www.waset.org/conference/2018/08/vancouver/ICUSP>

IMPRESSZUM

KIADJA A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
TERMÉSZETI FÖLDRAJZI ÉS GEOINFORMATIKAI TANSZÉKE
TANSZÉKVEZETŐ: DR. MEZŐSI GÁBOR
6722 SZEGED, EGYETEM UTCA 2-6
TEL: 0662-544156; FAX: 0662-544158
geography.hu/hirlevel
FELELŐS KIADÓ: DR. GÉCZI RÓBERT
E-mail: robi@earth.geo.u-szeged.hu
HU ISSN 2064-9800